

זוהר הקדוש מיטן פירוש מתוק מדבש

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת נח

פרשת בראשית - נח

מקום מדבש	וילנא	ז'ם
תרפז	נח ע"ב	ראשון
תרצג	נח ע"א	שני
תרחצ	נח ע"ב	שלישי
תשד	נט ע"א	רביעי
א	נט ע"ב	חמישי
ז	ס ע"א	שישי
יב	ס ע"ב	שבת

פרשת בראשית תשפ"א עלון מס' 2 מתוק מדבש י"ל בעזרהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הגליונות באידיש לחג הסוכות העעל"ט ולפרשת בראשית תשפ"א
נתנדב לכבוד נשמת הרה"ק רבי מרדכי ב"ר ישכר בער מנדבורנא זצוק"ל זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

המקרא נאמר בלשון תרגום כדי שלא יקנאו המלאכים באדם

פֶּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר לַפְרָשׁ מַה שֶּׁכָּתוּב בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, הִנֵּה הָאֵי קָרָא אֵיט לְאַסְתְּפִלָּא בֵּיה פְּסוּק זֶה כֹּל אָדָם צָרִיךְ לְהַתְּבוּנָה בּוֹ, וְלִדְעַת שֶׁהָאֱלֹהִים בְּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, דְּכָל מָאן דְּאָמַר אֵיט לְאֱלֹהִים אַחְרָא, אֲשֶׁתִּצִּי מֵעֲלָמִין שְׁכַל מִי שְׁאוּמֵר שִׁישׁ אַל אַחַר, יִהְיֶה נֹכֶרֶת מִן הָעוֹלָם, כִּמְדָה דְּאֶתְמַר כִּמּוֹ שְׁנֵאמַר כְּדָנָה תֵּאמְרוּן לְהוֹם (כך הוא נפסוק לפנינו) פירושו, כי ירמיהו הנביא אמר לישראל שבגולה, שיאמרו להאומות העובדים לצבא השמים בלשונם בלשון תרגום, אֱלֹהֵיָא דִּי שְׁמַיָא וְאֶרְקָא לֹא עֲבָדוּ אֱלֹהִים וְהֵם לֹא בְּרָאוּ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, יֵאבְדּוּ מֵאֲרַעָא וּמִן תַּחַת שְׁמַיָא אֱלֹהִים יִהְיוּ נֹאכְדִים מִן הָאָרֶץ וּמִן תַּחַת הַשָּׁמַיִם הָאֱלֹהִים שְׁבֵרָא הַקְּבִ"ה, וּמִפְּרָשׁ בְּסוּף הַמֵּאמֵר, שְׁעִלְיָהֶם נֵאמַר וְהָאָרֶץ הִתְהַוְתָּה וּבָהוּ, בְּגִין דְּלִית לְאֱלֹהִים אַחְרָא בְּרֵיךְ הוּא בְּלַחֲדוּדֵי כִי אֵין אֱלֹהִים אַחַר רַק הַקְּבִ"ה לְבַדּוֹ, וְהָאֵי (דף ט ע"ב) קָרָא אֵיהוּ תַּרְגוּם, בְּרֵי מְמַלְהָ דְּסוּף קָרָא פְּסוּק זֶה הוּא לְשׁוֹן תַּרְגוּם, חוּץ מִהַמְּלָה שֶׁל סוּף הַפְּסוּק, שֶׁהִיא מֵלֶת "אֱלֹהִים", אֵי תִימָא בְּגִין דְּמִלְאָכִין קְדִישִׁין לֹא נִזְקְקִין לְתַרְגוּם וְלֹא אֲשֶׁתְּמוּדְעֵן בֵּיה אִם תֵּאמַר לְכַךְ פְּסוּק זֶה נֵאמַר בְּלִשׁוֹן תַּרְגוּם לְפִי שְׁמֵלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אֵין נִזְקְקִים לְתַרְגוּם, וְלֹא רוּצִים לְדַעַת אוֹתוֹ, (ור"ל כי כשמועים מי שמדבר בלשון תרגום מאדם הוא צניע, ואינם רוצים לשמוע, אבל אם ירצו לשמוע הם מצניעים, כי הלא רבי שמעון היה מדבר בלשון תרגום, ומלאכים היו צאים לשמוע, והטעם שרבי שמעון דיבר בלשון תרגום, הוא כדי להכניע את הקליפות בלשונם), ושואל, אם כן מלָה דָא יָאוּת הִיא לְמִימַר בְּלִישָׁנָא קְדִישָׁא אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה "כְּדָנָה תֵּאמְרוּן לְהוֹם וְגו'" הִיָּה רֵאוּי לומר בלשון קודש, בְּגִין

ע"ט

אונטערן הימל וואס דער אייבערשטער האט באשאפן, און שפעטער ערקלערט דער זוהר הקדוש אז אויף זיי זאגט דער פסוק "והארץ היתה תהו ובהו", ווייל עס איז נישטא נאך א גאט נאר דער אייבערשטער אליין. דער פסוק איז אויף תרגום לשון, אויסער די לעצטע ווארט פונעם פסוק, "אלה". אויב וועסטו זאגן אז דער פסוק איז געזאגט אויף תרגום לשון וויבאלד די מלאכים קוקן זיך נישט אום אויף תרגום, און זיי ווילן עס נישט וויסן (דאס הייסט אז ווען זיי הערן ווי איינער רעדט אויף תרגום לשון איז עס מיאוס אין זייערע אויגן, און זיי ווילן עס נישט הערן, פונדעסטוועגן אויב ווילן זיי הערן פארשטייען זיי יא, ווייל רבי שמעון האט דאך גערעדט אויף תרגום לשון, און די מלאכים זענען געקומען הערן, און דער טעם פארנוואס רבי שמעון האט גערעדט אויף תרגום לשון, איז געווען כדי צו אונטערשטייגן די חיצונים מיט זייער שפראך), פֿרעגט דער זוהר הקדוש, אויב אזוי, וואלט דער פסוק "כְּדָנָה תֵּאמְרוּן לְהוֹם" געדארפט

דער פסוק איז געזאגט געווארן אויף תרגום לשון כדי די מלאכים זאלן נישט זאגן זיין דעם מענטש
רבי שמעון האט אנגעהויבן, צו ערקלערן וואס עס שטייט אין פסוק "בראשית ברא אלקים", אין דעם פסוק דארף יעדער איינער אריינבראכטן, און וויסן אז גאט האט באשאפן הימל און ערד, ווייל ווער עס זאגט אז עס איז דא אן אנדער גאט, דער וועט פארשניטן ווערן פון דער וועלט, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "כְּדָנָה תֵּאמְרוּן לְהוֹם אֱלֹהֵיָא דִּי שְׁמַיָא וְאֶרְקָא לֹא עֲבָדוּ, יֵאבְדּוּ מֵאֲרַעָא וּמִן תַּחַת שְׁמַיָא אֱלֹהִים", דער פֿשט פונעם פסוק איז אזוי - ירמיהו הנביא האט געזאגט צו די אידן אין גלות, אז זיי זאלן זאגן צו די פֿעלקער, וועלכע דינען צו די הימלישע מיליטער, אויף זייער שפראך וואס דאס איז תרגום לשון - די וואס ווערן אנגערויפן געטער אבער זיי האבן נישט באשאפן הימל און ערד, זיי וועלן פארלוירן ווערן פון דער ערד און פון

דישמעון מלאכין קדישין ויהון נזקקין לאודאה על דא כדי שישמעו אותו מלאכים הקדושים ויהיו נזקקים להודות על זה, שאלוה שלא עשה שמים וארץ יאבד, ומשיב אלא ודאי בגין פך כתיב תרגום דלא נזקקין ביה מלאכין קדישין אלא ודאי לכן כתיב תרגום שלא נזקקים לו מלאכים הקדושים, ולא יקנאון בבר נש לאבאשא ליה וכדי שלא יקנאו באדם להרע לו, ור"ל שלא יקטרגו עליו על עונותיו, בגין דבהאי קרא בכלא אנון מלאכין קדישין לפי שבפסוק זה גם המלאכים הקדושים הם בכלל, דהא אנון אלהים אקרו, ובכלא דאלהים הו, ואנון לא עבדו שמיא וארקא כי גם המלאכים נקראים אלהים, והם בכלל שם אלהים, והם לא עשו את השמים והארץ, אם כן מה שכתוב יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה, נאמר גם עליהם, לכן כתיב בלשון תרגום שלא יבינו זאת ולא יקטרגו עלינו. (מפרשים).

ושואל מה שכתוב וארקא, וארעא מבעי ליה כי כן הוא תרגומו של מלת ארץ "ארעא", ומשיב אלא בגין דארקא איהי חדא מאנון שבע ארעין דלתתא אלא לפי שארקא הוא אחד מאותם השבע ארצות שלמטה, שכל הנפשות הנכרות נדונות שם, ונבראו אלו השבע ארצות לגלגל ולהעניש בהם את הרשעים כדי לתקנם, ובההוא אתר אית בני בני דקין ובאותו המקום יש בני בניו של קין, לבתר דאתתרף מעל אפי ארעא כי אחר שנתגרש קין עם תאומתו מעל פני הארץ, כמ"ש (בראשית ד יד) הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה, נחית לתמן ירד שם לארקא, ועביד תולדות והוליד שם בנים, ואשתבש תמן ושם סר ממנו המדע והשכל, ונעשה כאחת הרוחות שבארקא, דלא ידע פלום שלא ידע עוד מעניני העולם העליון הזה שנתגרש ממנו, ונשכח ממנו לגמרי כאילו לא היה כאן כלל. ואיהו ארעא כפילא וארקא היא ארץ כפולה, דאתתפל מחשוכא ונהורא לפי שנכפל מחשך ואור, כי שניהם משמשים שם יחד ביום ובלילה, ואית תמן תרין ממון שליטין די שליטין דא בחשוכא ודא בנהורא ויש שם שני ממונים השולטים שם, אחד שולט בחשך ואחד באור, ותמן קטרוגא דא בדא ושם הם מריבים תמיד זה עם זה, כי הם שני הפכיים ואין להם יחוד, ושעתא דנחית לתמן קין ובשעה שקין ירד לשם, אשתתפו דא בדא ואשתלימו פחדא

ע"ט

און באשטראפט ווערן פרי זיי זאלן פאקומען זייער תיקון, און אין זענעם ארט געפינען זיך די קינדס-קינדער פון קין, ווייל נאכדעם וואס קין איז פארטריבן געווארן צוזאמען מיט זיין צווילינג פון דער ערד, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה", דו האפט מיר דאך היינט פארטריבן פון איבער דער ערד, איז ער אראפגעגאנגען דארט קיין ארקא, און ער האט דארט געבוירן קינדער, און דארט איז אנוועקגעגאנגען פון אים דעם וויסנשאפט און שכל, און ער איז געווארן אזוי ווי איינער פון די גייסטער אין ארקא, מער נישט וויסנדיג פון די זאכן פון דער אויבערשטער וועלט פון וואו ער איז פארטריבן געווארן, און עס איז אינגאנצן פארגעסן געווארן פון אים אזוי ווי ער איז דא קיינמאל נישט געווען. און די "ארקא" איז א טאפלטע לאנד, וויבאלד עס איז געטאפלט פון טונקלקייט און ליכטיגקייט, ווייל ביידע געוועלטיגן דארט אינאיינעם, בייטאג און ביינאכט, און עס זענען דארט פארהאנען צוויי געוועלטיגער וועלכע הערשן דארט, איינער הערשט אין טונקלקייט און איינער הערשט אין ליכטיגקייט, און דארט קריגן זיי זיך נאכאנאנד איינער מיטן אנדערן, ווייל זיי זענען צוויי קעגנזעצטע כוחות און זיי פאראייניגן זיך נישט, און ווען קין איז דארט אראפגעגאנגען, האבן זיך די צוויי ערגענצט וויבאלד דער וואס איז געשטעלט אויפן

געזאגט ווערן אין לשון הקודש, פרי די הייליגע מלאכים זאלן עם הערן און זיי זאלן מוזן מודה זיין דערויף, אז א גאט וועלכער האט נישט געמאכט הימל און ערד זאל פארלוירן ווערן, ענטפערט דער זוהר הקדוש, נאר זיכער שטייט עם אויף תרגום לשון אויף וועלכע די מלאכים קוקן זיך נישט אום, פרי די מלאכים זאלן נישט מקנא זיין אינעם מענטש און אים שלעכטס טון, און חלילה נישט מקטרג זיין אויף זיינע זינד, ווייל אין דעם פסוק זענען אויך די מלאכים אריינגערעכנט, ווייל זיי ווערן אויך אנגערופן אלהים, און זיי זענען אין פלל פונעם נאמען אלהים, און זיי האבן נישט געמאכט הימל און ערד, אויב אזוי גייט אויף אויף זיי די ווערטער פונעם אויבנדערמאנטן פסוק אז זיי זאלן פארלוירן ווערן פון דער ערד און פון אונטערן הימל, דערפאר שטייט דער פסוק אויף תרגום לשון פרי זיי זאלן דאס נישט פארשטיין און נישט מקטרג זיין אויף אונז.

פרעגט ווייטער דער זוהר הקדוש, און פארוואס שטייט אין פסוק "וארקא", און נישט "וארעא", וואס דאס איז דער תרגום פון די ווארט "ארץ", ערד, ענטפערט דער זוהר הקדוש, אז דאס איז וויבאלד "ארקא" איז איינס פון די זיבן "ארצות" פון אונזן, וואס אלע נפשות וועלכע ווערן פארשניטן ווערן דארט באשטראפט, און די זיבן ארצות זענען פאשאפן געווארן פרי דארט זאלן די רשעים מגלגל

נשתתפו זה בזה ונשלמו יחד לפי שנתגבר הממונה על החשך. וְכֵלָא חֲזִי דְאַנּוּן תּוֹלְדוֹת דְקִינָן והכל רואים שהם תולדות קין, ור"ל אלמלי ניתנה רשות לעין לראות ולהשכל להבין, אז היו כל הרואים את בני בניו של קין מכירים כי הם מזרעו של קין, וְעַל דָּא אַנּוּן בְּתַרְיִן רְאִישִׁין, בְּתַרְיִן חִיוּן ועל כן הם משונים מאד בשני ראשים, כמו שתי חיות הממונים שם, שצורת האחד כשור, וצורת השני כנשר כדלקמן, בַּר דְכַד הָהוּא נְהוּרָא שְׁלִיט חוץ מעת שהממונה על האור שולט, נְצַח דִּילִיָּה וְנֻצַח עַל אַחְרָא אז הוא נוצח ומכניע את הכחות שלו, ונוצח את כחות של הממונה על החשך, וְעַל דָּא אַתְּכִלְיֵלוּ דִּי בְּחֻשׁוּכָא בְּנְהוּרָא וְהוּוּ חָד ועל כן נכללו שני הממונים של החשך ושל האור ונעשו אחד, ואמר אַנּוּן תְּרִין מְמַנָּן אלו השני ממונים, נקראים עפ"ר "א וקסטימו"ן, וְדִיוקְנָא דְלְהוֹן פְּדִיוקְנָא דְמְלָאכִין קְדִישִׁין בְּשִׁית גְּדַפִּין וצורתם כצורת המלאכים הקדושים, בזה שיש להם שש כנפים, אבל צורת פניהם חַד דִּיוקְנִיָּה פְּתוּרָא אחד צורתו כשור, וְחַד דִּיוקְנִיָּה פְּנְשָׂרָא ואחד צורתו כנשר, וְכַד מְתַחְבְּרָן וכשמתחברים ומתיחדים בעת שמתגבר הממונה על האור, אַתְּעֵבִידוּ דִּיוקְנָא דְאָדָם אז הם נעשים בצורת אדם, ור"ל הם כקוף בפני בני אדם.

(הקדמת הזוהר דף ט, ע"א-ע"ב ובביאורינו כרך א עמ' קכ-קכג)

העוסק בתורה בכל יום כדי לזכך את חומריו יזכה לעולם הבא

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם כדי לפרש פסוק זה רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח לפרש תחלה מה שכתוב מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאִיךָ, פְּעֻלַּת לַחֹסִים בְּךָ נִגְדַּב בְּנֵי אָדָם ומקדים ואמר תָּא חֲזִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא לְבַר נָשׁ בְּעֻלְמָא וְאִתְקִין לִיהּ לְמַהוּי שְׁלִים בְּפּוֹלְחָנִיָּה וְלֹאֲתַתְקַנָּא אַרְחֻי הַקְּב"ה ברא את האדם בעולם ותיקן אותו להיות ראוי להשלים עבודתו ולתקן את דרכיו, רצה לומר על ידי שבראו שיהיה בעל בחירה ורצון על ידי זה הוא יכול להשלים עבודתו בעולם, בְּגִין דִּיזִכְרִי לְנְהוּרָא עֲלֵאָה דְגִנְיִז קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצִדִּיקֵיָּא ותכלית בריאתו היתה כדי שיזכה לאור העליון שגזר הקב"ה להצדיקים, כְּמָה דְאֵתָּ אָמַר עֵין לֹא רָאֵתָּה אֱלֹהִים זולתך יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לוֹ שום עין אפילו של נביא לא ראתה זולת הקב"ה מה שיעשה לצדיק המחכה לאורו.

ע"ט

ווער עס באשעפטיגט זיך אין די תורה יעדן טאג פֿרי אויסצולייטערן זיין קערפער. דער וועט זוכה זיין צו עולם הבא

פֿרי צו ערקלערן דעם פֿסוק "ויכלו השמים והארץ וכל צבאם", האט רבי אלעזר אנגעהויבן און ערקלערט צום ערשט דעם פֿסוק "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם", און ער האט צום ערשט אזוי געזאגט, קום און זע, דער אייבערשטער האט באשאפן דעם מענטש אויף דער וועלט, און ער האט אים אנגעראכטן אז ער זאל זיין אימִשְׁטאַנְד צו ערפֿילן זיין ארבעט און צו פֿאררעכטן זיינע וועגן, דאס הייסט אז דורכדעם וואס דער אייבערשטער האט אים געמאכט אז ער זאל האבן אן אויסוואל און א ווילן, דורכדעם קען ער ערפֿילן זיין עבודה אויף דער וועלט, און דער ציל פֿון זיין באשאפן איז געווען פֿרי ער זאל זוכה זיין צום אויבערשטן ליכטיגקייט וואס דער אייבערשטער האט באהאלטן פֿאר די צדיקים, אזוי ווי עס שטייט אין פֿסוק "עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו", קיין שום אויג אפילו פֿון א נביא, אויסער דו השם יתברך, האט נישט געזען וואס דער אייבערשטער וועט טון צום צדיק וועלכער ווארט פֿאר זיין ליכטיגקייט.

טונקלִיקייט האט זיך געשטארקט. און יעדער איינער זעט אז זיי זענען די קינדער פֿון קוֹ, דאס הייסט אז אויב וואלט די אויג געהאט רשות צו זען און דער שכל וואלט געקענט פֿארשטיין, דעמאלטס וואלט זיי יעדער איינער דערקענט אז זיי זענען פֿון קוֹ'ס אפשטאם, און דערפֿאר זענען זיי זייער אויפפאלנד האבנדיג צוויי קעפ, אזוי ווי די צוויי חיות וועלכע הערשן דארט, וואס איינעמ'ס געשטאלט איז ווי אן אַקס, און דעם צווייטן איז ווי אן אַדלער, אזוי ווי מיר וועלן ווייטער זען, אויסער ווען עס הערשט דער וואס געוועלטִיגט אויף דער ליכטיגקייט, און דעריבער ווערן פֿארִאייניגט די הערשער פֿונעם טונקלִיקייט און פֿונעם ליכטיגקייט, און זייער געשטאלט איז אזוי ווי די געשטאלט פֿון די הייליגע מלאכים, מיט דעם וואס זיי פֿארמאגן זעקס פֿליגלען, אָבער די געשטאלט פֿון זייער פֿנים איז ביי איינעם אזוי ווי אן אַקס און ביי דעם אנדערן אזוי ווי אן אַדלער, און ווען זיי פֿארִאייניגן זיך אינדערצייט וואס עס שטארקט זיך דער וואס געוועלטִיגט אויפֿן ליכטיגקייט, דעמאלטס ווערן זיי אזוי ווי דעם געשטאלט פֿון אַ מענטש, און דאס הייסט אז זיי זענען אזוי ווי אַ בודִישאַנע (מאַנקו) אין פֿאַרנט פֿון אַ מענטש.

ובמה יזפי ליה לבר נש לההוא נהורא ועל ידי מה יזכה האדם לזה האור, ואמר באורייתא על ידי עסק התורה הנקראת אור, כמו שכתוב (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור, דכל מאן דאשתדל באורייתא בכל יומא יזפי למהוי ליה חולקא בעלמא דאתי כי כל מי שעוסק בתורה בכל יום כדי לזכך את חומריו, יזכה להיות לו חלק בעולם הבא, ויתחשב ליה פאלו באני עלמין ויהיה נחשב לו כאלו בנה עולמות, דהא באורייתא אתפני עלמא ואשתכלל כי בתחלה בעת בריאת העולם על ידי התורה נבנה העולם ונשתכלל, הדא הוא דכתיב יהוה ברחמי יסד ארץ בחכמת התורה יסד הקב"ה את הארץ, פונן שמים בתבונה וכוונן ותיקן את השמים על ידי תבונת התורה, וכתיב ואהיה אצלו אמון התורה אומרת אני הייתי כלי אומנתו של הקב"ה, ואהיה שעשועים יום יום כל מה שהיה רוצה הקב"ה לברוא כל יום מששת ימי בראשית היה משתעשע בי ועל ידי נבראו, אם כן וכל דאשתדל בה שכליל עלמין וקיים ליה וכל המשתדל בתורה הוא משכלל ומקיים את העולמות.

ותא חזי ברוחא עביד קדשא בריה הוא עלמא כמו שכתוב (תהלים לג ו) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם, וברוחא מתקיימא ועל ידי הרוח הוא קיום העולם, ומפרש רוחא דאנון דלעאן באורייתא על ידי הרוח והבל הפה של המייגעים עצמם בעסק התורה נברא וקיים העולם, וכל שפן רוחא דהבל דרביי דבי רב וכל שכן הרוח של הבל פיהם של תינוקות של בית רבן שהוא הבל בלי חטא בודאי שמקיים את העולם.

(דף מז ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך כ עמ' תקעב-תקעד)

ע"ט

געוואלט פאשאפן יעדן טאג פון די זעקס טעג פונעם וועלט פאשאפן האט ער געהאט פארגעניגן מיט מיר און דורך מיר זענען זיי פאשאפן געווארן, אזוי אויך, יעדער איינער וואס פאשעפטיגט זיך אין די תורה, טוט ער גרינדפעסטיג און אויפהאלטן אלע וועלטן.

קום און זע, מיטן "רוח" האט דער אייבערשטער געמאכט די וועלט, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם", דורך די רייד פונעם אייבערשטן זענען די הימלען געמאכט געווארן און דורך די לופט פון זיין מויל זענען געמאכט געווארן אלע זייערע מיליטער, און דורך "רוח" האלט זיך דער וועלט, ווייל דורך די לופט פונעם מויל פון די וועלכע פלאגן זיך אין די תורה, איז דער וועלט פאשאפן געווארן און דורכדעם האלט זיך עס, און אונדז איז דורך די לופט פון די מויל פון די יונגע תינוקות של בית רבן וואס איז לופט אן קיין זינד, דאס טוט זיכער האלטן דער וועלט.

און דורך וואס וועט דער מענטש זוכה זיין צו דעם ליכטיגקייט, דורכן זיך פאשעפטיגן אין די תורה וועלכע ווערט אנגערופן ליכטיגקייט, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "כי נר מצוה ותורה אור", ווייל יעדער איינער וועלכער פאשעפטיגט זיך אין די תורה יעדן טאג פרי אויפצולייטערן זיין קערפער, דער וועט זוכה זיין אז ער זאל האבן א חלק אין עולם הבא, און עס וועט גערעכנט ווערן פאר אים אזוי ווי ער האט אויפגעבויט וועלטן, ווייל אין אנהייב ביים פאשאפן די וועלט איז די וועלט געבויט און אויפגעשטעלט געווארן דורך די תורה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "ה' בחכמה יסד ארץ פונן שמים בתבונה", מיט די חכמה פון די תורה האט דער אייבערשטער געגרינדעט דער ערד, און ער האט געגרינדפעסטיגט און אנגעראכטן די הימלען דורכן פארשטאנד פון די תורה, און נאך א פסוק שטייט "ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום", די תורה זאגט, איך בין געווען די ארבעט געצייג פונעם אייבערשטן און אלעס וואס דער אייבערשטער האט

הזמר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"ובלכתך בדרך"
פארמאט
70 כרכים
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
(6.5/4.5 ln)

גרויסע סעט (ln 9.5/6.5)

קלענערע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער
(ln 7/5)

845.664.5168

פאר
דעליזוערי
רופט: